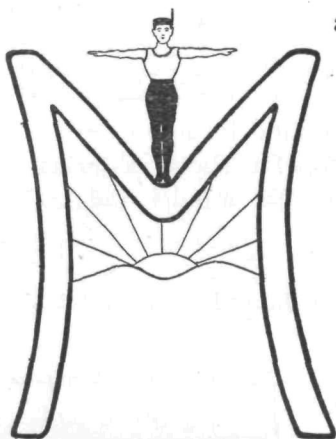

NEDIN STERAD:

Pravljica.

„Mama, povej mi pravljico o Resnici!“

„Le priden bodi in zaspi!“

„Če mi poveš, bom tako priden in tudi zaspal bom!“

In mama mu je pripovedala pravljico.

V začetku je živela Resnica. Ljudje so bili takrat še dobri, ko niso vedeli za sovraštvo, ki uniči vsako lepo misel v človeškem srcu. Zato so se ljubili kakor bratje in sestre. Nad vsemi je kraljevala lepa Resnica, ki so jo vsi spoštovali in živeli po njenih postavah.

Med njenimi služabniki pa je živel tudi grd človek, ki ga je Resnica ljubila kakor vse druge. Ta človek si je domišljjal, da ga Resnica ne more imeti rada, ker je grd in se ji ne dopade. Zapustil je njeno službo in šel v samoto, kjer je hotel živeti popolnoma ločen od drugih ljudi. Kmalu pa se je rodilo v njegovem srcu sovraštvo do lepe kraljice, ki ji je hotel škodovati na ugledu in časti.

Pregovoril je par nezvestih služabnikov Resnice k upor in z njihovo pomočjo izvolil drugo kraljico, ki bi gospodovala celemu svetu.

Ko je zvedela Resnica za svojo nasprotnico, je poklicala svoje zveste služabnike k sebi in jim povedala, da so njeni odpadniki izvolili drugo kraljico, ki hoče uničiti njeno moč in slavo. Tedaj so prisegli zvesti služabniki, da hočejo s svojim lastnim življenjem braniti kraljico pred vsako silo. Resnica pa si je zakrila obraz in rekla: Vem da me ljubite, toda moji nasprotniki so močnejši od Vas, ki jih ne boste mogli nikdar popolnoma premagati. Ostanite mi zvesti, kdor je z menoj, je dober in plemenit človek! Vaše število se bo skrčilo, toda moje kraljestvo je večno, če tudi se bo povečalo kraljestvo Laži. V dvomih in izkušnjah življenja bodo prihajali k meni vsi, ki so bili zapeljani in jaz jim bom pokazala pravo pot, po kateri mora hoditi dober človek do smrti.

Kraljica Laž je bila grda, silno grda, a njeno kraljestvo se je širilo vedno bolj na škodo Resnice.

„Mama, kako hudobna je bila Laž, ki so jo izvolili grdi odpadniki Resnice za svojo kraljico!“

Silno hudobna in škodoželjna. Njeno kraljestvo se je širilo tudi do naše domovine, ki nam jo je Resnica podarila iz hvaležnosti za našo

udanost in ljubezen. Srčno prijateljstvo med Resnico in našo materjo. Slavo nas je še vedno rešilo iz vsake nevarnosti, ki so nam jo pripravili sovražniki Resnice. Kdor sovraži Resnico, sovraži tudi našo dobro mater!

„Mama, kdo so naši sovražniki?“

Naši sovražniki so Laž in njeni brezvestni privrženci, ki se hočejo polastiti naše zemlje, da zavlada nad njo Laž, ki je največja sovražnica Resnice in naše dobre matere.

„Mama, je naša mati tudi tako lepa kakor Resnica?“

„Ravnotako, sinko moj!“

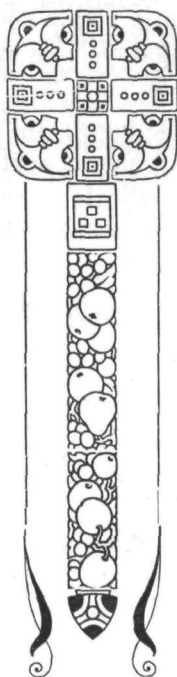
„In tudi tako dobra?“

Seveda, ona ljubi vse, tudi tiste, ki je ne ljubijo in se ji izneverijo. Vsak trenutek je pripravljena, da jih sprejme zopet v svojo materinsko okrilje. Zato ji je hudobna Laž napovedala vojsko, da jo uniči, toda naša mati zaupa v Resnico, ki ji je dala tako lepo ime.

„Mama . . .“

Resnica mora zmagati in tedaj bo praznovala tudi naša dobra in lepa mati svoje zmagoslavje! —

Mama se je sklonila nad spečim sinkom, ga poljubila in mu želela sladke sanje o Resnici in njeni zvesti prijateljici.

Otrok v cerkvi.

Tiho, tiho! . . . V hramu božjem
gre ponižno moj korak;
name gledajo svetniki,
veličasten njih je vsak.

Pred altarjem lučca sveti,
večna lučca — božji žar;
naj pripognem tu koleno,
Bogu srce nesem v dar.

Če ves svet namé pozabi,
Ti ne zabiš mene, Bog:
Ti si moj nebeški Oče,
Jaz sem vdani Tvoj otrok!

Leon Poljak.